Intervju med MAP Office

Hong Kong

Av Josef Ng

MAP Office er en multidisiplinær platform initiert av Laurent Gutierrez (b. 1966, Casablanca, Morocco) og Valérie Portefaix (b. 1969, Saint-Étienne, Frankrike). Denne duoen av kunstnere/ arkitekter har vært basert i Hong Kong siden 1996 og jobber med fysiske og imaginære territorier idet de tar i bruk forskjellige medier som tegning, fotografi, video, installasjoner, performance og litterære og teoretiske tekster. Prosjektet deres utgjør som helhet en kritikk av spatio-temporale anomalier og dokumenterer hvordan mennesker snur om på og tilegner seg rom. Humor, spill og fiksjon er også en del av tilnærmingen deres, i form av små publikasjoner som tilbyr nok et format arbeidet deres kan studeres gjennom.

Utvalgte arbeider, diskutert i intervjuet (nedenfor):

Phoca PDF

asdada

aasd

Crab Island (2010) *er en installasjon som består av 24 glass-akvariumtanker som huser 88 krabber i fire tårn opplyst av lysrør, og etterligner typiske leilighetskomplekser mens de snur opp ned på logikken som tilsier hvilke samlivsformer som skal betraktes som luksus, ved å ha høyest konsentrasjon av krabber i toppetasjene. En speiloverflate i den sentrale kolonnen i strukturen avgir en refleksjon av betrakterne, som møter krabbene i det vertikale planet. Krabbene reagerer på de reflekterte bevegelsene til tilskuerne i utstillingsrommet og kaster skygger gjennom vannet som viser seg på galleriveggene.*

I videoen ***Moving Sideways (2010)*** *følger det bevegende bildet krabber, på lignende måte som i Crab Island, idet de løper frenetisk frem og tilbake mens tidevannet skyller innover en sandstrand om natten. Dette kan se ut som en diagrammatisk studie i flokkoppførsel, en velvalgt modell for kollektiv bevegelse over uforutsigbare transittlinjer. På samme måte som menneskelige kropper beveger seg gjennom byrommet, oppdager disse krabbene konstant nye former for motoriske muligheter, idet de beveger seg i tilsynelatende underlige mønstere gjennom sine hjemlige omgivelser på stranden. De tar potensialet i omgivelsene inn i kroppene sine. Krabbenes bevegelser synes dermed å skissere et følelsesmessig og eksistensielt rom for motstand og produksjon.*

Runscape (2010*), opprinnelig en del av prosjektet Moving Sideways, er en film som avbilder unge mannlige figurer som løper gjennom offentlige rom i Hong Kong, uten unntak filmet i vidvinkel, mens*

Phoca PDF

asdada

aasd

fortelleren beskriver denne handlingen gjennom poststrukturalistisk teori om urbanitet. Denne fortellerstemmen refererer gjentatte ganger til en rekke tekster, fra den urbane tilstandens psykogeografiske omflakking [dérive] hos Guy Debord og situasjonistene til Gilles Deleuzes biopolitiske maskiner og den litteræ re stilen hos Jean-Luc Nancy. Løperne følger både eksisterende veier og etablerer nye, idet de beveger seg i rette linjer gjennom folkemengder og tversover hustak mens de også bruker eksterne vegger som springbrett for mindre sannsynlige former for bevegelse.

Josef Ng: La oss begynne denne samtalen med den stasjonære prosessen, den statiske delen av arbeidet deres. Såklart er jeg også interessert i bevegelsen rundt og mellom forskjellige prosjekter, men altså – enkelte arbeider, som Moving Sideways, yter en viss motstand mot selve ideen om bevegelse. Og for eksempel i Motion Sickness blir ideen om ubehaget en begrensning, et symptom på motstand. Runscape, derimot,

Phoca PDF

asdada

gjør denne grensen behagelig og inviterer oss alle til å ta del i
aasd

løpet. Men for å begynne med Moving Sideways: jeg er litt nysgjerrig på hvor dere egentlig var på vei da dere planla dette prosjektet?

MAP: På det tidspunktet satte vi opp utstillingen med en klar intensjon om avvik. Det viste seg å være to betingelser vi ønsket å jobbe med: skiftet og det utilpasse. Moving Sideways retter seg mot spørsmålet om skiftet og det utilpasse innenfor et gitt system, og henvender seg deretter til muligheten av å veksle mellom omstendigheter. Dette spørsmålet kan undersøkes i et identitetsperspektiv eller med henblikk på disiplinering eller regler – det å være delaktig i eller utenfor et system. Moving Sideways handler om det å alltid bevege seg mot uforventede områder. Vi i MAP Office møter hele tiden forventningen om at vi skal produsere forskningsresultater med henblikk på de nyeste fenomenene i Hong Kong eller nye territoriale utviklingstrekk i Kina, men vi passer på at vi ikke faller inn i en slik kategorisering av det vi gjør. Derfor valgte vi å bevege oss bort fra akademisk forskning, mot den narrative fiksjonen som en alternativ, åpen kommunikasjonsform.

JN: Det meste av den tidlige produksjonen deres assosieres med bestemte byer eller territorier, men på et tidspunkt bestemte dere dere plutselig for å avstå fra solid grunn og heller utforske mer abstrakte områder.

MAP: Nettopp. Moving Sideways er totalt kontekstløs, med unntak av galleriet selv.

JN: Jo, eller det betyr vel i dette tilfellet en psykologisk kontekst?

MAP: Ved å bevege seg bort fra fastsatte kategorier oppnår kunstneren total frihet. Det er ikke så lenge siden vi møtte hverandre, så idet vi bestemte oss for å jobbe sammen kunne ikke de tidligere

Phoca PDF

asdada

installasjonene bli forelegg til de neste. Vi måtte starte på nytt

aasd

uten å forholde oss til gitte kunstneriske konvensjoner.

JN: Jeg har aldri forbundet dere med deres funksjon som arkitekter, kunstnere, eller arkitekt-kunstnere. Jeg ønsket å lære mer om Hong Kong gjennom deres inngripener. Jeg gikk innenfra og ut, fra galleriet til gatene rundt Sheung Wan.

MAP: Ja, og det ironiske er at man også kan betrakte Moving Sideways som en utforskning av et nytt territorium fylt av arkitektur. I dette territoriet skaper vi en veldig ustadig grunn, noe vi allerede har prøvd ut i Guangdong Museum. Vi påkaller oppmerksomheten til de besøkende, tvinger dem til å være ekstremt oppmerksomme på hvor og hvordan de går gjennom utstillingen. Før de når frem til en triangulær pidestall og tegninger må de passere gjennom et område der tusenvis av stålkuler blir aktivert av skrittene til de andre tilstedeværende i rommet. Som en videreutvikling av det samme poenget, problematiseres også ideen om et bevegende gulv av krabber som løper på stranden i filmen *Moving Sideways*. I *Crab Island* blir arkitekturen happening, som et korsformet tårn i seks etasjer, bestående av 24 vanntanker som alle huser to til fire krabber.

JN: Enhver kontekst har sin distinktive rolle. Kunstneren agerer forskjellig i hver kontekst, og i sin tur påvirker konteksten arbeidet. Jeg har også lyst til å snakke om hvordan MAP Office har gjort et steg i retning av filmmediet.

MAP: Utforskningen av det bevegende bildet er ikke helt ny for oss: Vårt første videoprosjekt var i 1999. Til gjengjeld har du rett i at vi har blitt mer frigjort ved å bruke bevegende bilder, i *Moving Sideways* og *Runscape* like etterpå. Vi har begynt å sette mer pris på den frie narrativen, og ser også at den vil engasjere et annet publikum. Idet man beveger seg fra et begrenset antall betraktere av en gitt utstilling, til et større antall på en

Phoca PDF

asdada

filmvisning, får gjerne filmen større ringvirkninger. Men i all dens aasd seriøsitet blir det for filmens del et skifte i det øyeblikk man eksperimenterer med hvordan filmer produseres og konsumeres. Kunst er en naturlig retning for en slik laboratoriemessig eksperimentering, ikke bare i form av video men også kortfilm og feature film. Dette er en av retningene vi har gått i, og som vi ønsker å fortsette med.

JN: Jeg tolker *Runscape*, som er en videreutvikling av tre fragmenter fra *Moving Sideways*, som en fortellende dokumentar om hvordan subjektet – løperen – utvikler urbant rom til å bli en by. Er det deres intensjon?

MAP: I utviklingen av denne filmen var det to særskilte momenter. Videoklippene benytter seg av byen som et performativt rom idet aktøren definerer nye ruter innenfor de bygde omgivelsene, og oppfordrer publikum til å gjøre det samme ved å følge ham. Det neste steget, som skjer i en kortfilm, er på sett og vis annerledes; her får voiceover'en større betydning, på bekostning av bildet. Betrakteren inntar en politisk posisjon som utfolder historien om protestrommet hvor borgere kan uttrykke seg, der offentligheten kan ta tilbake gaten, i motsetning til den nåværende tendensen til privatisering av offentlige rom. Betrakteren tilegner seg og involverer seg på en ny måte i byen. I fortellingen fremstilles den historiske utviklingen av opptøyer og protest og kampens logikk; den viktigste setningen i videoen kommer idet fortelleren sier: «Min kropp er mitt våpen, en kule som ikke trenger en pistol». Løping er makt, og alle har rett til å gjøre det.

JN: Løping fra hvor? Hvorhen?

MAP: Å løpe for å løpe, å løpe som en handling. Begynnelsen og slutten av løpet spiller ingen rolle. Det er et selvgodt bidrag til samfunnet. Det handler om jeget i byen, handlingen og deltakelsen til individet i samfunnet – med referanse til Henri Lefebvres konstruksjon av det sosiale rom. *Runscape* som video

Phoca PDF

asdada

kunne aldri ha blitt til uten å identifisere løping som

aasd

grunnbevegelsen i tre opprinnelige videoklipp. Det kan jo høres overdrevent enkelt eller åpenbart ut, men det tok oss en god stund å forstå denne handlingen som et politisk redskap, og på mange måter ligner den demonstrasjonen som en form for rettighetskrav.

JN: Da ser jeg at handlingen er uten ende. Den handler mer om selve reisen.

MAP: Men bortsett fra dette er også reisen for oss et mediespørsmål. I *Runscape* antyder fortelleren (Norman Ford) at det finnes et sterkt bånd mellom selve løpehandlingen og filmen: “moving body, moving image… running is a personal cinema at the speed of 24 images per second… stop shooting, start running.” Hastighetsbevisstheten aksellererer også selve rommet rundt den som løper. Det tillater ham å være mer årvåken overfor rommet rundt ham. I dag mangler vi uheldigvis engasjement nettopp der vi aller mest trenger det, særlig med hensyn til det globaliserte samfunnet – men denne situasjonen kan endre seg.

JN: Selv betrakter jeg løping som en form for flukt, men også som en repetisjon som risikerer å bli totalt asosial.

MAP: Å løpe som flukt, å løpe for å skape ny til-flukt, ja; likevel kan du ikke løpe vekk uten å løpe fremover. Den enkle skjønnheten i løping er at det dreier seg om en handling som motsetter seg resignasjon. Ettersom vi har to bein har vi også muligheten til å løpe.

JN: Dette frembringer ideen om reisen. Jeg føler også at jeg løper fra mine røtter. Jeg vil gjerne også snakke om de to levende skapningene dere har brukt i nylige prosjekter: papegøyen og krabben. Papegøyen konnoterer det å følge etter og kopiere, mens krabben beveger seg på en fundamentalt annen måte. Dette er interessante og nesten motsatte

Phoca PDF

asdada

aspekter ved disse to dyrene.
aasd

MAP: Som du kanskje husker inngikk bruk av kråkeboller og krabber i det første utkastet til *Moving Sideways*. Både krabber og papegøyer er urovekkende dyr. Papegøyen er en referanse til Rabindranath Tagore, hans anti-kolonialialistiske roman. Dette vakkert fargede dyret er fortsatt sterkt bak sin eleganse; tilsvarende er også krabben betraktet som en kriger, et konfronterende dyr.

JN: Bruken av dyr i dette arbeidet presenterer et tablå innenfor et tablå, et verk innen verket. Tårnet i Crab Island skaper et annerledes tablå på permanent basis. Det handler i stor grad om Hong Kong.

MAP: Det er et moment i *Crab Island* som publikum har en tendens til å se bort fra: Den speilblanke overflaten inni konstruksjonen reflekterer et bilde av betrakteren mellom krabbene som beveger seg i akvariumene. På grunn av strukturens geometri trenger man bare ta et skritt til siden for å ta bort refleksjonen fra scenen, og være tilstede kun som tilskuer. Det essensielle her er ikke så mye krabben i seg selv som det faktum at betrakterens posisjon villedes av krabben – en narsissistisk erfaring. Hvor mye er vi villig til å være en del av et system, og i hvor stor grad kan vi påvirke vår egen posisjon?

JN: Det er interessant at du kaller denne skulpturen en øy, ettersom en øy vanligvis ikke betraktes som en vertikal, men heller som en horisontal struktur. Et slikt paradoks oppstår på

Phoca PDF

asdada

nytt i *Desert Islands*. Hvorfor referere til 101 øyer som en ørken?
aasd

MAP: Dette er en referanse til Gilles Deleuzes tekst med samme tittel, hvor han utvikler begrepet «re-» som en postmoderne diskurs. En øy handler aldri om produksjon eller opprinnelse, men heller om muligheten til reproduksjon eller en ny opprinnelse. En dynamisk ambisjon er nødvendig for å realisere potensialiteten i versjon nummer to. Vi benytter også klassifikasjoner av øyer som er avgrenset av geografer og gjenbrukt av filosofer i termer av innlands- og havøyer. Videoanimasjonen *Island is Land* spiller på både repetisjonens logikk og klassifikasjonen av øyer, som et ekko av Deleuze på begge måter. Vi liker det faktum at det Deleuzianske «re-» bærer likheter med papegøyeeksemplet. Vi gjentar eller etterligner alltid hverandre. To, tenker vi, er alltid bedre enn en – og dette går i loop. Den andre videoen i utstillingen var *Island Resort* , en montasje av filmatiske øyeblikk som alltid gjentar den samme scenen hvor en øy blir oppdaget: det forliste som ved tilfeldighet lander på øyen, det første skrittet på det lovede land, øyens eksotisme, voodoo-seremonien, og så videre. Seileren som først ser en øy etter en tragisk seilas vil rope «land», ikke «øy», fordi øyen representerer vannets motsetning. En øy er på sett og vis en anomali i landets logikk. Det trenger fortsatt vannet for å eksistere. *Desert Islands* inkluderte også 100 speil, hvorav hvert enkelt representerer en øygeografi i tekst og tegning. Hver virkelig øy ble utvalgt på grunn av den menneskelige inngripen som har formet den; tegningen ved siden av tekstens geografiske referanser viser spor av en eksplosjon, som om disse øyene har skapt en ny geografi av fyrverkeri. Dette er vårt inntrykk etter å ha analysert øyens logikk i et samtidsperspektiv, der den tillegges ny betydning i de geopolitiske redefineringen av verden innenfor globaliseringsprosessene.

Phoca PDF

asdada

JN: Opererer en øy som en parasitt?
aasd

MAP: En øy består av potensial. Øyer er laboratorier for menneskeheten. Øyer er vårt laboratorium, nest etter Hong Kong og Kina — som nå er fragmenterte territorier.

JN: Jeg kommer fra en øy. Singapore er en øy. Det dere sier skremmer meg: Hvis man bruker analogien melom en øy og et laboratorium, er jeg en laboratorierotte.

MAP: Kan du virkelig tvile på det? Er du rett for å konfronteres med det?

JN: Nei. På en måte rømmer jeg fra eksperimentet fordi jeg ikke ønsker å være en del av denne erfaringen.

Phoca PDF

asdada

aasd

MAP: Singapore er en av våre hundre, en av de mest fascinerende øyene fordi den har vært så manipulert og likevel forblir så kjedelig.

JN: Singapore har blitt så tilvirket at den kanskje er en av de mest suksessrike også. Hva var deres første idé når dere gjorde øy-utstillingen i Bangkok?

MAP: Vi tenkte selvfølgelig med en gang på Rirkrit Tiravanija, ettersom vi stilte ut i galleriet hans (Grid vs. Chaos, mer Amy Cheung og Wei Leng Tay, Gallery VER 2010) og vi spurte også oss selv vi kunne nærme oss dette prosjektet der. Det var hovedinspirasjonen bak tittelen på verket, *Simply Enjoy the Scenery,* som er en direkte referanse til Rirkrits *Ne Travaillez Jamais.* I en serie av arbeider approprierte han Guy Debords slagord, tre ord som inneholdt et helt program. En enkel statement: Skarp og klar, og som inneholdt en viss spirit. Utsagnet “Simply Enjoy the Scenery” kommer fra ordene i en thailandsk turistbrosjyre. Vi ønsket å etablere en dialog mellom de franske og de thailandske samfunns- og kulturteoriene.

Phoca PDF

asdada

aasd

JN: Jeg kan forstå hvordan tittelen og arbeidet kunne være paradigmatiske for Thailand i hvert fall: Denne paradisøyen er et globalt fenomen.

MAP: Øyen bi bruker i prosjektet er Koh Tapu, den lille klippen vi ser i James Bond-filmen *The Man with the Golden Gun*, der den blir brukt som en base for å sprenge hele verden i lufta. Tittelen vår benytter en slogan laget av et turistbyrå med referanse til størrelsen og geografien til denne spesifikke øyen, og refererer til graden av skuffelse hos turister. Turister forventer ikke den faktiske øyen men snarere kinofilmens bilde av den. På tilsvarende måte blir vi ofte skuffet når vi besøker et galleri, fordi vi forventer mer av kunstnerne og utstillingen.

Phoca PDF

asdada

aasd

JN: Øyen Hong Kong tilbyr en viss forgjengelig natur. Singapore er også en øy men av en annen type, som tilbyr mer av dette laoratorieperspektivet.

MAP: For oss refererer Thailand til den tidlige utviklingen av massiv sexturisme, luksushoteller og kopierte varer som alle Europeerne fikk med seg på 1970- og -80-tallet. *Simply Enjoy the Scenery* handler om massekonsum.

JN: Thailand er et land hvor man nyter øyene. *Simply Enjoy the Scenery* er veldig "thailandsk" både i sin enkelhet og generøsitet. Man føler seg velkommen.

MAP: Hvis du ikke nyter noe helt enkelt, så nyter du enkelt og greit ikke. Dette er det motsatte av vestlig og spesielt amerikanske reklamer som fremhever "verdens største" "den største" og så videre, med en konstant bruk av superlativer for å reklamere for alt og ingenting. For en fra Thailand, er "det enkle" assossiert med en basal følelse. Det betyr en perfekt dose av det som trengs. Det resten er en del av personlig erfaring, og du kommer ikke til å bli skuffet.

Phoca PDF

asdada

aasd

JN: Dette var en gruppeutstilling hvor dere besvarte det kuratoriske konseptet til *Grid Versus Chaos*, som jeg går ut fra var en sammenligning mellom de urbane strukturene og livsstilene i Hong Kong og Bangkok.

MAP: Vårt svar kom i to deler. De 101 øyene som ble plukket ut i Hong Kong og diskutert som *Desert Islands*, får her et annet format: de blir transformert til 101 tredimensjonale miniatøyer av speilplater, og er spredt i et rutenett langs gallerigulvet. Alle de 101 øyene er gjort om til møbelmodeller med varierende høyde og vegetasjon, basert på noe av den opprinnelige geografiske logikken til øyene som er representert. Hver av dem bærer en liten plante som vi kjøpte på et lokalt blomstermarked. Det andre elementet er ettallet i “101”, som angir en eksepsjon for hver lokale kontekst. Øyen Koh Tapu er bygget ved hjelp av en annen teknikk og i en annen skala; dette er øyen som bærer tittelen *Simply Enjoy the Scenery.*

JOSEF NG er en kurator basert i Beijing og Bangkok

Intervjuet fant sted våren 2010 i Hong Kong. For mer informasjon,

besøk MAP Office's hjemmeside http://www.map-office.com

Phoca PDF

asdada

aasd

Phoca PDF